

ABC

NOWINY COLORENE

Nr. 156 A

Rok XIV

WARSZAWA

CZWARTEK

1 czerwca

1939 R.

Cena 10 Gr.

W

Linia Zygfryda bez żelaza

„Przed nami wojna i niewola“

piszą robotnicy w Zagłębiu Saary

PARYŻ, 31. 5. Do Francji uciekli z Niemiec jeden z inżynierów zatrudnionych dotychczas przy budowie linii Zygfryda. Inżynier ów prowadził prace na odcinku linii, który po powodzi uległ całkowitemu zniszczeniu. Wobec tego, że władze niemieckie uznały załamanie się linii Zygfryda za sabotaż, inżynierowi groziła kara śmierci. W ucieczce przed karą schronił się on na terytorium Francji.

Fachowe kółka francuskie porównując linię Zygfryda z linią Maginota, podkreślają ogromną wyższość tej ostatniej i stwierdzają przy tym, że posiada ona szereg urządzeń, które otoczone są ścisłą tajemnicą. Jedno z tych urządzeń umożliwia wywołanie sztucznego wylewu Renu, co groziłoby całkowitym zniszczeniem linii Zygfryda.

ność, w r. 1939 stoi przed nami wojna i niewola. — oto wynik polityki Hitlera“.

MAX BRAUN MIAŁ RACJĘ

Z okazji pobytu kanclerza Hitlera w Saarbrücken kierownictwo partii urządziło wieczór propagandy, na który przybyli wybitniejsi przedstawiciele partii oraz wszystkie oddziały organizacji narodo-socjalistycznej. Gdy jeden z przywódców partyjnych w przemówieniu podkreślił, że Max Braun, przywódca socjalistyczny Zagłębia Saary w okresie przed plebiscytem mówił, że Hitler doprowadził do rozbitcia Rzeszy, a rzeczywistość pokazała, że Führer uczynił Rzeszę potężną i zwał, nagle na galerii rozległ się chór okrzyków: „Max Braun miał rację“. Natychmiast zarządzono śledztwo doprowadzając do

aresztowania 18 ludzi, w tym 10 członków partii narodo-socjalistycznej.

W związku z tym utworzono w kierownictwie Gestapo specjalny wydział do walki z defetyzmem. Wydział ten przewiduje, iż w razie wojny zarówno z pogranicza wschodniego, jak i zachodniego będzie ewakuowana znaczna część ludności.

„NARÓD SHANBIONY“

W związku z katastrofą na linii fortyfikacji niemieckich donoszą o nastrojach panujących wśród ludności. Mianowicie dla celów militarnych pod Saarbrücken zniszczono dużo ogrodów warzywnych należących przeważnie do miejscowych rolników. Wywołało to szereg protestów wśród miejscowej ludności. Na drodze prowadzącej do Metz wymalowano czerwona farbą ogromny napis: „Ogrody zniszczone, naród zhańbiony, wodzowie partyjni uzdrowieni“. W innym miejscu na drodze prowadzącej do Forbach umieszczono wielkie plakaty z karykaturą Hitlera i napisem: „W r. 1935 obiecano nam pokój i wol-

„KTO POSIADA UJSCIE WISŁY, JEST WIĘKSZYM PANEM POLSKI NIŻ KRÓL W WARSZAWIE“

Fryderyk Wielki

BRAK ŻELAZA

Uciekinier podał szereg sensacyjnych informacji o przyczynach katastrofy na linii Zygfryda. Okazuje się mianowicie, że katastrofa spowodowana jest przede wszystkim brakiem żelaza w Niemczech. Do betonu, z którego budowano fortyfikacje używano mało żelaza, to też pod wpływem wody nastąpiło w poważnej mierze zniszczenie fortyfikacji. Ze względu na bardzo wysokie koszty odbudowy zniszczonej linii niewiadomo jak predko Niemcy zdobędą się na odbudowę zniszczonych fortyfikacji.

ZYGFRYD I MAGINOT

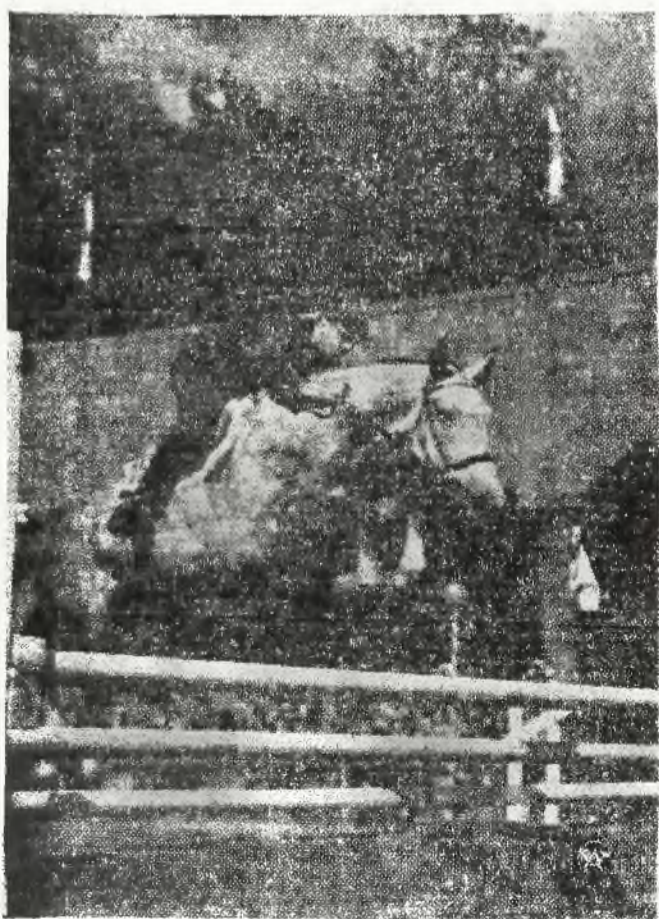
Równocześnie informator stwierdził, że przy budowie linii Zygfryda nastąpiło sporo defraudacji popełnianych przez kierowników gospodarczych prac fortyfikacyjnych, w związku z dostarczaniem materiałów.

Na Zamku

W środę w godzinach popołudniowych P. Prezydent Rplitej przyjął w obecności p. Marszałka Śmigłego Ryzdy, p. premiera Sławoja Składkowskiego i p. wice-premiera inż. Kwiatkowskiego, którzy referowali o bieżących pracach rządu.

PODRÓŻUJ SAMOLETEM

Z MIĘDZYNARODOWYCH ZAWODÓW KONNYCH

Zwycięzca konkursu „Potęgi Skoku“ rtm. Janusz Komorowski na Zbiegu II podczas ostatecznego skoku przez przeszkodę wysokości 185 cm.

JUŻ W DNIU 5 B. M.

mija termin płatności

2-ej raty Pożyczki Lotniczej

Jeśli pragniesz potęgi Polski wpaść natychmiast zadeklarowaną sumę.

Dziś decyduje tempo!

Zacieśnienie stosunków turecko-rumuńskich

Wizyta m. n. Gafencu w Stambule

STAMBUL, 31. 5. W dniu 9-go czerwca przybędzie do Turcji z wizytą urzędową rumuński minister spraw zagranicznych Gafencu. W związku z tą podróżą, do której tu przywiązują wielką wagę, w Ankarze bawi turecki poseł w Bukaresztu, Hamdulah Sup-

Prasa stambulska twierdzi, że wizyta m. n. Gafencu przyczyni się do wzmożenia Ententy bałkańskiej. Po powrocie w Ankarze Gafencu uda się do Aten.

Senat ratyfikował Traktat handlowy polsko-sowiecki

Ustawa o organizacji więźnictwa

W środę przed południem odbyło się posiedzenie Senatu. Trwało ono dość długo, bo na porządku

dziennym było kilkanaście ustaw przekazanych przez Sejm.

Uchwalono na wstępie dwie ustawy o kredytach dodatkowych, następnie zaś ratyfikowano kilka traktatów i umów z zagranicą. M. in. układ handlowy pomiędzy Polską a Sowiecami.

Referent tej ustawy sen. Kolankowski podkreślił, że umowa rozciąga się zgodnie z postanowieniami traktatu Wersalskiego i na Gdańsk. W imieniu komisji spraw zagr. stwierdził, że układ handlowy jest naturalnym objawem postępującej normalizacji stosunków z naszym sąsiadem wschodnim, a choć może w ramach obecnych dość skromny, nie mniej dla obu stron korzystny i pożądany, rzetelności.

Omawiano dalej rządowy projekt ustawy o organizacji więziennictwa. W głosowaniu odrzucono wszystkie poprawki zgłoszone przez żydów i Rusinów, przyjęto natomiast szereg zmian zaproponowanych przez senacką komisję prawniczą. M. in. wprowadzono ścisłe rozróżnienie więźniów na trzy kategorie. Skazanych, tymczasowo aresztowanych i zatrzyma-

nych oraz określono ściśle prawa stosowania siły fizycznej, kładąc nacisk na konieczność poszanowania godności ludzkiej przy stosowaniu rygoru.

Uchwalono bez dyskusji ustawę o wadach ubezpieczeń społecznych która ma na celu uporządkowanie stanu prawnego w dziedzinie sporów wynikłych z ubezpieczeń społecznych.

Wreszcie Senat uchwalił projekty ustaw o publicznej służbie zdrowia w izbach aptekarskich, o ochronie lasów, nie stanowiących własności państwa i kilka ustaw drobniejszych.

Ciepło

leczyć pochmurnie

Przewidywany przebieg pogody w dniu 1. 6. 39 r.

Ranek pogodny, w ciągu dnia wystąpi przejściowy wzrost zachmurzenia typu kłębiastego, poranne od północy kraju. Skłonność do burz i przelotnych opadów. Umiarkowany, porwisty wiatr północno-zachodni. Temperatura w ciągu dnia powyżej 20 stopni.

Wiadomości z Niemiec mówią o katastrofalnych skutkach powodzi, które dotknęły linię Zygfryda.

Nie chcemy w tej chwili przysądzać, jaki wpływ mogą mieć te zniszczenia na ewentualną przyszłą wojnę. Są one jednak dodatkowym dowodem, że w walce między narodami, a szczególnie w wojnie tej najostrzejszej formie tej walki decydującą rolę odgrywać zawsze będzie człowiek, jego zdolność do poświęceń i ofiar. Technika zawsze będzie odgrywała rolę dodatkową.

Oczywiście nie wolno zaniedbywać również i techniki. Figiel jednak sprawiony przez „starą niemiecką rzekę“ Ren Trzeci Rzeszy jest wymownym dowodem, jak kruche są wszelkie dzieła techniki wojskowej. Zdałoby się, że budując linię Zygfryda Niemcy przewidzieli wszystko, co można było przewidzieć, a w tym występuje, zjawisko nowe, które przekreśla wszystkie dotychczasowe obliczenia.

Technika wojskowa może i powinna wzmacniać człowieka, nie zastąpi jednak nigdy hartu jego ducha i zdolności do ofiar.

Nadal rozbieżności w sprawie oddłużenia

W środę przed południem odbyło się zebranie zespołu rolniczego Ozonu, na którym rozpatrywano propozycje rządu dotyczące zregulowania sprawy oddłużenia rolnictwa. Posiedzenie komisji rolnej dla dal-

szego omawiania tego zagadnienia odbędzie się w czwartek albo w piątek. W kołach parlamentarnych wyrażają jednak wątpliwości, czy wobec nader rozbieżnych poglądów uda się uzyskać porozumienie.

Ambasador Francji

u min. Ciano

PARYŻ, 31. 5. Dzienniki donoszą z Rzymu, iż min. hr. Ciano przyjął we wtorek ambasadora francuskiego Francois Poncet, z którym odbył dłuższą rozmowę. Poza rozmowę na temat spraw administracyjnych obaj politycy złożyli krótkie oświadczenie o sytuacji międzynarodowej.

Rozmowa powyższa wywołała duże zainteresowanie za-

równy we Włoszech jak i Francji.

Sfery francuskie uważają, że ostatnie niezwykle gwałtowne kampanie prasy włoskiej wpłynęły niekorzystnie na i tak zgaszona atmosfera między Paryżem a Rzymem. Z tych względów sfery francuskie pesymistycznie oceniają możliwości normalizacji stosunków francusko-włoskich.

Nasze „ABC”:

Nowe szlachectwo

Na tle działalności Zw. Szlachty Zagrodowej wywiązała się w prasie dyskusja o słuszności założeń i metod pracy tej aktywnej i szybko rozwijającej się instytucji. Część prasy odnosiła się do rozszerzenia zasięgu wpływów Zw. Szlachty Zagrodowej z rezerwą, wychodząc z założenia konserwatywnego ujęcia tradycji narodowej, opierając się na historycznej wartości dawnych nadań czy zasług, a nie na istocie oceny wartości jednostki dla narodu.

Zagadnienie nowego szlachectwa podkreślenia tych właściwych wartości jakie powinny być przez całe społeczeństwo naśladowane, jakie powinny być wzorem dla wszystkich Polaków ma ogromną wartość wychowawczą, a z nią i polityczną dla całego narodu. Dlatego chcemy podkreślić istotę i doniosłość nowego pojęcia szlachectwa.

W najdawniejszym okresie czynnikami, który uprawniał do większego wpływu na dzieje narodu, pozwalając przejść do najwyższych szczebli społecznych, była umiejętność walki i odwaga. Tak tworzyły się drużyny wojdów i pierwszych królów polskich. Następnie pojęcie szlachectwa do warstwy rządzącej zostało rozszerzone. Powstał ideał rycerski, podkreślający nie tylko umiejętność walki, ale niesienie pomocy słabszym, bezwzględnej uczciwości. Następny okres przyniósł pewne zdegenerowanie tego ideału, powstało legitymowanie się zasługami przodków i prawa do rządzenia płynęły nie z wartości osobistych, ale z przynależności do warstwy szlacheckiej.

Nowe prądy nie uznające tradycyj wnoszą dwa zasadnicze czynniki uprawnień do rządzenia. Pierwszy z nich to zdolności umysłowe nie połączone z wartościami moralnymi, jedynie bowiem wartości intelektualne miały decydować o społecznej roli jednostki. Kapitalizm wniósł drugi czynnik. Jest to czynnik wpływu gospodarczego. Na miejsce dawnej arystokracji powstała plutokracja, dla której prawem do rządzenia było posiadanie i wpływy finansowe.

Dziś ponimo zmierzchu kapitalizmu i liberalizmu właściwe uprawnienia do wpływów na losy narodu i państwa daje posiadanie i umiejętności jedynie umysłowe. Widzimy, jak wielki kapitał szkodliwy dla państwa i narodu może decydować w szeregu najważniejszych zagadnień. Wobec tego postawienia na piedestale wartości posiadania budzą się dążności i rywalizacja nie o wykanie większej odwagi czy zdanie egzaminu z wysoki wartości moralnych, ale o zdobycie jak największych zasobów finansowych i przez nie wpływu społecznego i politycznego. Nie jest to równo znaczne z naturalnym dążeniem do dostatku, gdyż wszelkie drogi uczciwe czy nieuczciwe uznawane są w tym systemie.

W ostatnich czasach szczególnie wobec niebezpieczeństwa wojny wartości moralne podkreślone są coraz częściej. Są one bowiem jedynym probierzem prawdziwej wartości narodu. Na to jednak, aby osiągnąć tę istotną najwyższą wartość narodu konieczne jest wyraźne postawienie nowego ideału, który będzie tym wzorem do jakiego jednostki i warstwy społeczne będą dążyć.

Tu właśnie przychodzimy do istoty nowego szlachectwa. Nie może to być ani oparcie się na zasługach przodków, ani na wpływach finansowych, ale musi podkreślać właściwe cechy moralne. Dla

Hiszpania odrodzona

pragnie całkowitej niezależności

Niemieckie macki w Hiszpanii, Italii i na Węgrzech

(lub). Po t. zw. paradzie zwycięstwa w Madrycie Hiszpania wkracza na własne tory polityczne i niezależnie się od państw „osi”. Wojska niemieckie i włoskie mają być niebawem całkowicie wycofane z Hiszpanii. W ten sposób gen. Franco po całkowitym zniszczeniu wpływów komunistycznych, pragnie niezależnie się politycznie od swych dotychczasowych przyjaciół, Niemiec i Włoch.

„CZAS” pisze:

„Hiszpania odradza się pod względem tężyny narodowej. W drodze krwawej, długotrwałej i wyczerpującej walki zdołała się ona wyzwolić z pod wpływów ze wchodu idących. Odjazd wojsk ochotniczych niemieckich i włoskich jest z drugiej strony symbolem jej wyswobodzenia się z pod opieki przyjacielskiej niewątpliwie, ale zbyt daleko idącej. Dziś piękny ten kraj jest panem swich losów. Może powziąć samodzielne decyzje, które, trzeba przypuszczać, zostaną powzięte pod kątem realnej oceny sytuacji a nie pod wpływem dziś może modne lecz przemijającej doktryny...”

Niemcy jednak, widząc, że generał Franco nie zgodzi się pod żadnym warunkiem na uległość wobec Rzeszy, pragnie wywołać w Hiszpanii przewrót i dopuścić do rządów t. zw. falangistów, bo jak pisze J. K. C.:

„Mówi się w tej chwili dość wiele o tym, że w najbliższym czasie nastąpi w Hiszpanii zmiana rządu i że ster spraw obejmą wyłącznie falangisci, t. j. przedstawiciele tej grupy, która najbardziej sympatyzuje z Niemcami i że otworzy to drogę do skłonięcia Hiszpanii do zawarcia przymierza z państwami osi. Przy całej pięknej formie takiego przymierza zawartego i z Niemcami i z Włochami, byłoby to faktycznie sukces wyłącznie niemiecki, bo pozbawiłby Włochy w dużej mierze owoców, o-

siągniętych przez sukces ich przyjaciół w wojnie domowej, a zarazem unicestwiłby faktycznie umowę angielsko-włoską, opartą o zasadę status quo, zamykałby Włochom drogę do rozmów z Londynem i Paryżem, czyniłby je na Morzu Śródziemnym, na ich własnym terenie zależnymi od Niemiec”.

Są to jednak tylko pragnienia Niemiec, które dalekie jeszcze są od urzeczywistnienia. Pragnienia te jednak dobitnie charakteryzują nieuczciwość Niemiec wobec najbliższych przyjaciół. Niemcy poto zawarli z Italią przy mierze, by łatwiej ją opanować i rzucić sobie ujarzmioną do nóg. To samo Niemcy robią z innymi ofiarami swej „przyjaźni”, to samo chcieli zrobić z nami.

„MAŁY DZIENNIK” zwraca uwagę w artykule p. J. R. na bardzo zmienny fakt:

„Jest rzeczą wprost zadziwiającą i trudną do wiary, że wśród tylu ustawicznych manifestacji przyjaźni

węgiersko-polskiej, wśród raz po raz powtarzających się wizyt, wycieczek, odsłaniania tablic pamiątkowych, składania wieńców i t. p. — nie pomyślano dotąd zupełnie o zapewnieniu nam ze strony Węgier tak skromnej cegiełki i tak niedaleko sięgającej gwarancji, jak podpisanie paktu o Nieakresji. Zwiążesz dziś, gdy z Król Węgierskim połączyła nas wspólna granica, ten brak zabezpieczenia pokoju na niej przy pomocy odpowiedniej umowy wydaje się najzupełniej niezrozumiałym i osobliwym...”

Węgry, jak wskazują fakty, to nowa ofiara niemieckiej „przyjaźni”. Jak się ta przyjaźń skończy, pokaże przyszłość. Szczerze jednak życzylibyśmy naszym od niedawna sąsiadom, by zdołali się zdobyć na kroki samodzielne. Uleganie bowiem wpływom niemieckim, to utrata samodzielności, która w konsekwencji doprowadzić może do całkowitego podporządkowania Węgier rozkazom Berlina.

DZIEŃ W POLITYCE

ZMIANY W M. S. Z.

W Min. Spraw Zagranicznych do konanych zostało cały szereg przesunięć personalnych. Z tak mianowani zostali: radca Stanisławski — kierownikiem wydz. konsularnego ambasady w Tokio, M. Budny — sekretarzem ambasady w Waszyngtonie, radca Krzyżanowski — sekretarzem poselstwa w Bratysławie, E. Weese — konsulem w Leningradzie, M. Gajdziński — konsulem we Frankfurcie n. M.

MSGR. CORTESI W M. S. Z.

Nuncjusz Apostolski msgr. Cortesi odbył 30 maja konferencję z wiceministrem Szembekiem.

WYJAZD GIERATA NA LITWĘ

Podróż prezesa Centralnego Związku Młodej Wsi, inż. Gierata, stoi w związku z projektem zbliżenia ruchu młodzieżowskiego polskiego z litewskim.

UKRAIŃCY BEZ MANDATU WE LWOWIE

Dotychczas główna komisja wyborcza nie ogłosiła wyników wyborów we Lwowie. Według pogłosek, unieważniono Bundowi około 600 głosów, dzięki czemu Bund ma utracić mandat na rzecz syjonistów. Przyczyną nieprzyznania mandatów Ukraincom było unieważnienie kartek głosowania, wydrukowanych w języku ukraińskim.

Rolnictwo i obrona kraju

Temat „Rolnictwo i obrona kraju” interesuje dziś wszystkich. Temat ten niejednokrotnie był poruszany na łamach naszego pisma z różnych punktów widzenia, obecnie omawia go nadesłany nam artykuł wybitnego znawcy zagadnień rolnych p. Stanisława Prus - Wiśniewskiego.

Pod tyt. „Rolnictwo i obrona kraju” bardziej, niż kiedykolwiek, w porę ukazała się na półkach księgarskich praca pióra majora dypl. Zdzisława Żórawskiego, znanego publicysty wojskowego - ekonomicznego (Zdzisław Żórawski, „Rolnictwo i obrona kraju”, Warszawa, 1939 R. Księgarnia Rolnicza, ul. Mazowiecka 10).

Tak się złożyło, że w tym czasie właśnie, gdy praca majora Żórawskiego szła na półki księgarskie, pojawił się na szpaltach „Gazety Polskiej” (z dnia 14 IV. r. b.) artykuł p. t. „Obronność — organizacja — reforma rolna”, nie podpisany przez jego autora.

Tendencje tego charakterystycznego, szczególnie dla obecnej sytuacji Polski, wystąpienia sprowadzają się do następujących

tęgo nowe szlachectwo uznające za prawa do wpływów duchową i fizyczną jedność z narodem polskim, ofiarności dla dobra narodowego i uczciwą pracę musi być dzisiaj ideałem całego narodu polskiego, musi stanowić tę nowoczesną nobilitację, uprawniającą do wpływu na losy państwa narodowego.

Wszelkie dążenia do oparcia się o formalne tylko tradycje, hamują właściwy rozwój ideałów wartości narodowych. Oparcie się o istotę tradycji polskiej na tle etyki katolickiej, uczciwość, ofiarności i pracę spełnia obok warunków osiągnięcia rzeczywistych nieprzemijających wartości równie konieczną zasadę sprawiedliwości społecznej, stwarza bowiem możliwość wpływu politycznego wszystkim Polakom. Dlatego winniśmy dążyć, aby szeregi nowej szlachty objęły, nie warstwę czy organizację, ale cały naród polski.

J. W.

1) przymusowa powszechna organizacja rolnictwa jest bezwzględnie koniecznym warunkiem pełnej gotowości obronnej państwa; 2) w zakresie podaży artykułów hodowlanych drobna własność rolna posiada już dziś drugoczną wagę nad własnością folwarczną, opóźniając się jedynie w zakresie podaży zbóż, aczkolwiek i tu w ostatnich latach udział drobne go rolnictwa poważnie się zwiększył, a mniejsza własność z tej samej przestrzeni produkuje więcej zbóż jadalnych, niż własność folwarczna; 3) ponieważ każde przejście ziemi z rąk większej własności ziemskiej do drobnej powiększa zdolność żywienia armii i ludności o 15 proc. w zakresie zbóż jadalnych, zaś o 44 proc., jeżeli chodzi o ziemniaki, przeto kontynuowanie reformy rolnej, czyli prowadzenia nadal procesu rozdrabniania własności średniej i większej wzmacnia obronność gospodarstwa państwa.

Mimoходом należy tu podkreślić, iż przeciw przymusowej powszechnej organizacji rolnictwa, które oczywiście pragnęliby kierować „specie” biurokratyzm, objawsz stanowiska na różnych szczeblach hierarchii służbowej, wypowiedziały się kategorycznie wszystkie bez wyjątku organizacje rolnicze — nawet organizacje, zrzeszające wyłącznie drobna własność rolną, jak Wielkopolski Związek Kółek Rolniczych i nawet C. T. O. i K. R., organizacja, ciesząca się specjalnymi względami p. min. Rolnictwa.

Ba, co więcej. Ostatnio i sam p. min. Rolnictwa w swym przemówieniu w Mławie podkreślił bardzo silnie rolę i znaczenie organizacji rolniczych dobrowolnych, właśnie w pracy dla obrony państwa.

Mjr. Żórawski dochodzi do wniosku, iż konieczność osiągnięcia prawdziwej samowystarczalności żywnościowej, uzupełnionej przez odpowiedni procent bezpieczeństwa, powinna stanowić podstawową wytyczną dla państwowej polityki rolnej. Konieczność ta wymaga zwiększenia globalnej produkcji rolniczej.

Ten postulat samowystarczalności rolniczej będzie musiał być

realizowany podczas wojny w warunkach odmiennych od normalnego życia pokojowego, ponieważ w kraju tak wybitnie, jak nasz, rolniczym głównym ciężar mobilizacji wojskowej spadnie na stan rolniczy, pozbawiając go wielkiej ilości rąk roboczych, w dodatku najsilniejszych fizycznie. Trzeba więc liczyć się z tym, iż przez przeprowadzenie pierwszej mobilizacji rolnictwo pozabawione zostanie około 60 proc. normalnych robotników.

Naczelnym zatem zadaniem mobilizacji rolnictwa będzie zastąpienie tych braków, które już zawczasu należy przewidywać. Na tym tle po raz pierwszy wystąpią na widownię różnice w wartościach produkcyjnych poszczególnych typów gospodarstw.

Gospodarstwa drobne, które już podczas pokoju są zaledwie samowystarczalne pod względem żywienia i nie nie wnoszą do pokrycia potrzeb całego kraju (t. zw. w języku czynników urzędowych gospodarstwa „wegetatywne”) przedko spadną poniżej samowystarczalności, jak to potwierdzają niezbicie dane z czasu Wielkiej Wojny na terenie Wielkopolski, gdzie przeciw w dodatku nie było bezpośrednich walk orężnych i zniszczeń wojennych, gdzie w pow. Czarnkowskim w 1917 — 18 roku drobne gospodarstwa 1—8 ha dla 13.308 dusz, je zamieszkujących, musiały otrzymać dla 10 tys. ludzi przydział kartek żywnościowych, czyli, że 70 proc. zamieszkującej te gospodarstwa ludności rolniczej musiało przejść podczas wojny na utrzymanie przez państwo.

Zgodnie z obliczeniami kilku autorów (m. in. prof. Antoniewskiego, znanego propagatora gospodarstw drobnorolnych, jako najbardziej „pracochłonnych”) dochodzi major Żórawski do wniosku, iż ilościowe zużycie pracy w gospodarstwach folwarcznych i małych wyraża się proporcją 1:2.4. Jeżeli zaś zrobimy te zestawienie dla gospodarstw folwarcznych i karłowatych, to analogiczny stosunek wypadnie, jak 1:3.7. Gdy zaś uprzytomnimy sobie, że gospodarstwa folwarczne zajmują dziś już tylko niespełna 19% ogólnej powierzchni uprawnej w

Polsce, gospodarstwa zaś małe ponad 82 proc., to łatwo ocenić będzie, jak doniosłe konsekwencje dla organizacji pracy na roli w trudnych okresach wojennych mieć będzie ten stosunek wydajności pracy, zdecydowanie występujący na niekorzyść gospodarstw małych.

Przeprowadzając przykładowe obliczenie zapotrzebowania żywnościowego i przekarmienia 100-tysięcznej armii w sztyku bojowym i jej serwitutowych obciążeń, które są 5-krotnie liczebniejszą, dochodzi major Żórawski do wniosku, iż dla 100 tys. stanu bojowego gospodarstwa folwarczne zużyją produkcję 20 tys. ha ziemi uprawnej przy zatrudnieniu 2.600 robotników, gdy gospodarstwa małe muszą zająć pod uprawę na takiej samej glebie 27.451 ha, potrzebując dla ich obrobienia i sprzętu 8.326 robotników rolnych.

Słowem, małe gospodarstwa rolne przy niższej wydajności z jednostki przestrzeni w planach, a przy gorszych znacznie warunkach organizacji pracy, potrzebują prawie 4-krotnie więcej ludzi dla dania tego samego wyniku pod względem przeżywienia wojny, niż gospodarstwa folwarczne.

Na najniższym szczeblu tej przydatności stoją gospodarstwa karłowate, wegetatywne w czasie pokoju, a w czasie wojny stanowią balast dla obrony kraju. Gospodarstw tych jednak mamy według statystyki 1883 tys., obejmujących obszar ok. 5085 tys. ha, czyli 27 proc. ogólnej powierzchni uprawnej. Tę powierzchnię — podkreśla autor — trzeba będzie wykreślić z obszaru, na jakim organizować będziemy ekonomię wojenną, a tym samym o ten proc. trzeba będzie zwiększyć wymagania produkcyjne w stosunku do pozostałych gospodarstw.

Co się zaś tyczy owej „drugocześnie” przewagi drobnej własności nad folwarczną w dziedzinie chowu zwierząt, to w zakresie jakości pogłowia zwierzęcego warto tu przytoczyć, iż według majora Żórawskiego odnośnie do koni, zgodnie z danymi komisji remontowych własność folwarczna pokrywa 74 proc. zapotrzebowania wojska, gdy własność drobna zaledwie 26 proc. W zakresie by

dla opasowego z folwarków dostarcza się co najmniej 80 proc., w zakresie bydła rzeźnego w średnim stanie mięsnym ok. 45 proc.

W końcowej grupie swych wywodów stwierdza major Żórawski, że samowystarczalność rolnictwa nasza, nawet w tych ledwie wystarczających rozmiarach, o których mówił wyżej, istnieje przy dzisiejszej strukturze gospodarstw rolnych. Jakkolwiek bądź zmiany dalsze w tej strukturze, idące dalej w kierunku rozdrabniania własności rolnej, obecny stan rzeczy naruszą i samowystarczalność wojenna pod względem żywnościowym stanie się wątpliwa. Jest to moment, jaki przy dzisiejszych koncepcjach obrony państwa powinien stanowić wytyczną przy opracowywaniu planów przebudowy struktury rolnej.

Podstawowymi zadaniami polityki agrarnej polskiej powinny być według majora Żórawskiego: 1) umożliwienie rolnictwu powiększenia globalnej produkcji o 40 proc. w stosunku do normy pokojowej i bieżących potrzeb spożywczej, aby w ten sposób zapewnić dostateczną podaż żywności na ogólny użytek w czasie wojny, 2) zachowanie obecnej struktury rolnej i niedopuszczenie do dalszego rozdrabniania gospodarstw folwarcznych, by niedopuszczyć do dalszego spadku wydajności produkcji rolniczej.

Ta ostatnia teza może być nieprzyjemna dla współczesnych reformatorów ustroju „społecznego, jest jednak wysunięta przez życie, a przy tym podkoryta koniecznościami obronnymi i obojętne przejście obok niej grozi załamaniem podwalin bezpieczeństwa państwa.

Wydaje mi się, iż to ostatnie wypowiedzenie się majora Żórawskiego zwalnia mnie od sformułowania osobistych komentarzy, natomiast celowym będzie postawienie pytania, jakimi właściwie intencjami kierował się bezimienny autor omawianego artykułu w „Gazecie Polskiej” i jakie względy skłoniły redakcję pisma do zamieszczenia i firmowania tego rodzaju wystąpienia publicystycznego. St. Prus Wiśniewski

Administrative forms for 'ABC - NOWINY CODZIENNE' including subscription details, payment information, and contact data for the Warsaw office at Al. Jerozolimska Nr. 191.

Kronika Kupiecka

Z raju sowleckiego

Walka handlu prywatnego
o prawo do istnienia

Na terenie Rosji Sowieckiej rozrosła się w niebywały sposób spekulacja. Obejmuje ona wszelkie możliwe dziedziny handlu, zaczynając od przedmiotów pierwszej potrzeby, nawet tak drobnych, jak igły i zapalki, a kończąc na częściach zapasowych do aut, materiałach budowlanych, koniach i krowach. Nie są tu wyjątkiem nawet środki żywnościowe, bilety do kin i teatrów, bilety kolejowe i t. d. Jednym słowem nie ma dziś w Sowietach prawie żadnej dziedziny gospodarczej, gdzie nie można by było zaobserwować zjawiska spekulacji.

WSZYSCY
OBYWATELE
SPEKULUJA

Spekulanci nie stanowią osobnej kategorii ludzi zawodowo zajmujących się tym „fachem”, jak to ma miejsce w szeregu innych państw europejskich, ale są to niemal wszyscy obywatele Z. S. R. R., nie wyłączając nawet pracowników sklepów, magazynów, fabryk, członków partii, działaczy państwowych i t. d. Z usług tych spekulantów korzystają zwykle obywatele na równi z urzędami, organizacjami państwowymi, przedstawicielami rozmaitych państwowych przedsiębiorstw i t. d.

NIEŻYCIOWOŚĆ
UPAŃSTWOWIENIA
HANDLU

Spekulacja w Rosji Sowieckiej stała się zjawiskiem nieod-

łącznym upaństwowionego handlu. Spekulacja w obecnej chwili przerodziła się w zjawisko handlu prywatnego, który dzięki ograniczeniom przybrał formy przestępcze z punktu widzenia dziś obowiązującego w Sowietach prawa.

Upaństwowienie handlu w zaraniu rewolucji rosyjskiej wykażało na przestrzeni swego blisko 20-letniego istnienia całą swą nieżyctiowość. Inicjatywa państwa wybitnie zainteresowana ostatnio w rozwoju przemysłu wojennego z konieczności nie wykazuje należytej sprężystości w dziedzinie potrzeb życiowych szerokiej mas ludności. Z drugiej strony inicjatywy prywatnej nie zastąpi na tym polu gromada urzędników, zatrudnionych w handlu Z. S. R. R.

CODZIENNE
ZJAWISKA

Nieumiejętne i chaotyczne prowadzenie sklepów na terenie całej Rosji jest przyczyną zjawiska głodu przedmiotów codziennego użytku w szeregu miast ZSRR.

Codziennym nieomalże zjawiskiem jest to, że szereg sklepów prowincjonalnych posiada przedmioty, które nie mają zbytu w danej miejscowości, a natomiast brak im tych rzeczy, które właśnie są potrzebne ludności. Również i zapotrzebowania skierowane do centralnych punktów zaopatrzenia sklepów są załatwiane z opóźnieniem i bez żadnego planu.

Na porządku dziennym jest więc np. przysyłanie lamp naftowych bez szkła i knotów, albo przysyłanie letnich materiałów w zimie i odwrotnie. Nic więc dziwnego, że w takiej sytuacji lukę w handlu państwowym wypełnić musiała prywatna inicjatywa i surogat handlu prywatnego pod postacią spekulacji.

CHARAKTERYSTYCZNA
SPRZEDAŻ
MANUFAKTURY

Takim charakterystycznym przykładem dla ZSRR jest sprze-

żąd manufaktury. Wobec potęgającego się braku manufaktury na wsi, wielkie ośrodki przemysłu tekstylnego stały się centralnymi punktami zaopatrzenia całej ludności ZSRR w ten artykuł pierwszej potrzeby. Ludność tych miast wzięła w swoje ręce funkcje pośredniczenia w transakcjach manufaktur pomiędzy sklepami i fabrykami, a ludnością z innych miast i wsi.

Do Leningradu, Moskwy, Mińska, Kijowa codziennie przyjeżdża większa ilość ludzi, którzy zakupują dla siebie, lub dla swoich znajomych potrzebne przedmioty, brakujące w ich miejscach zamieszkania. Wobec ograniczonego czasu chętnie korzystają oni z usług miejscowej ludności i zamiast wyczekiwania godzinami w sklepach zakupują u niej potrzebne przedmioty.

WŁADZE
ZWALCZAJĄ

Tu jednak przeciwko rozwijającemu się prywatnemu handlowi wystąpiła władza sowiecka ze swoim weto.

Obecnie władze sowieckie przystąpiły do energicznego zwalczania zjawiska spekulacji. Sądy sowieckie są zawałone sprawami

oskarżonych o spekulację: wyroki w tych sprawach są ferowane nadzwyczaj surowo i nieraz dochodzą do 7-miu lub 8-miu lat więzienia.

W związku z przeprowadzoną obecnie walką ze spekulacją połączono do odpowiedzialności wielu sprzedawców ze sklepów państwowych, którzy pośredniczyli jakoby w aferach spekulacyjnych, ułatwiając spekulantom nabycie większych ilości towarów. Milicja sowiecka przeprowadza na dworcach kolejowych rewizje wśród przejeżdżających i odjeżdżających i niejedni sowieccy dygnitarze prowincjonalni, którzy przyjeżdżali akurat do Moskwy lub innego miasta w sprawie służbowej i byli na tyle nieostrożni, że nabyli parę przedmiotów dla swoich znajomych, stając przed sądem oskarżony o spekulację.

A co dopiero mówić o tłumie szarych obywateli, którzy codziennie setkami wypełniają pociągi, zdążające do wielkich miast i obarczeni bywają zwykle wieloma poleceniami „handlowymi” swoich krewnych i znajomych i którzy w konsekwencji swej uczynności odsiadują następnie wyroki sądowe w aresztach i więzieniach sowieckich.

HERBATA „Z KOPERNIKIEM”
Warszawskie Tow. Handlu Herbatą
A. DŁUGOCKI, W. WRZEŚNIEWSKI S. A.
Warszawa, Al. Jerozolimskie 119
Jest najlepszym źródłem zakażów barłowych Herbaty, Kawy, Kakao

Z ŻYCIA ORGANIZACJI KUPIECKICH

ZEBRANIE KORPORACJI
KUPIECKIEJ W GDYNI

W dniu 23 maja r. b. odbyło się doroczne walne zebranie Korporacji Kupieckiej w Gdyni, jednoczącej chrześcijańskie siły kupieckie miasta portowego. Po wysłuchaniu sprawozdania dokonano wyboru zarządu, na czele którego stanął ponownie jako prezes p. Czesław Nowacki.

Z ZARZĄDU S. K. P.

Przed kilkoma dniami odbyło się zebranie Zarządu Kupców Polskich, na którym omawiane były sprawy dorocznego Walnego Zgromadzenia S. K. P. oraz — jak zwykle — niezmiernie aktualne i ważne sprawy branżowe.

Jednocześnie Komisja Kwalifikacyjna S. K. P. rozpatrzyła szereg podań i przyjęła do grona członków S. K. P. 26 firm warszawskich.

Z ZRZESZENIA KUPCÓW
PODRÓŻUJĄCYCH

W dniu 13 maja r. b. odbyło się w sali Dworu Artusa posiedzenie miesięczne Zrzeszenia Kupców Podróżujących i Przedstawicieli Handlowych w Toruniu.

Obrazy zagał p. prezes Her-

wich a protokół z ostatniego zebrania odczytał sekretarz p. Fr. Brzeski, po czym przewodniczący referował komunikaty Zarządu, z których wymieniamy najwazniejsze. Na pierwszym miejscu omówiono sprawę niskoprocentowych kredytów długoterminowych B. G. K. dla drobnego kupiectwa, z których mogą również korzystać kupcy podróżujący w wysokości do 3.000,— zł.

Na marginesie okólnika Izby Przem. - Handlowej w Gdyni w sprawie bojkotu wyrobów firmy niemieckiej „Persil” zgromadzeni doszli do wniosku, że pomimo częściowego wykupu akcji tego przedsiębiorstwa przez kapitał polski ostrożność w stosunku do tej firmy jest nadal aktualna i wskazana.

Bardzo ożywioną dyskusję wywołały okólniki Centr. Zw. Tow. Kup. w sprawie nielegalnego handlu domokrajnego oraz w sprawie żydowskiej firmy Angloscot w Gdyni, która dostarcza klientom niesolidnego towaru.

Po przyjęciu nowych członków pp. Kralewskiego i Orcholskiego w wolnych wnioskach poruszono sprawy aktualne dla kupiectwa podróżującego.

P. Paczkowski domagał się u normowania sprawy zniżek autobusowych na wszystkich liniach pomorskich a p. Urbanowski ponownie poruszył sprawę domokrajstwa. Zgromadzeni podnieśli, że tabliczki umieszczone w urzędach noszą napis, iż „domokrajcom i komiwojażerom jest wstęp wzbroniony”.

WYSTAWA
KUPCÓW PODRÓŻUJĄCYCH
KUPCÓW POLSKICH

Obozy cygańskie na ulicach

Markizy sklepowe muszą być

czyste i wysoko zawieszane

Gdy tylko mocniej przygrzeje wiosenne słońce, warszawskie ulice natychmiast przybierają wygląd obozu cygańskiego. z niuztko, tuż nad głowami przechodniów, rozpiętymi płóciennymi markizami, które do złudzenia przypominają niedbale przywiązane do kołków, powiewające na wietrze płachty namiotów. zgarniające bez pardonu kapelusze z głowy co wyższych przechodzących.

Oczywiście, doskonale rozumiemy kupca, który musi w jakiś sposób zabezpieczyć przed zbyt silnymi promieniami słońca towar wystawiony w oknie sklepowym, ale niechże to będzie zrobione w sposób z jednej strony estetyczny, z drugiej nie tamujący ruchu ulicznego i nie zdzierający (naturalnie pośrednio) nakryć z głów swoich ewentualnych klientów.

Niestety, mało jest innych sposobów ochrony wystawianych to-

warów. Zastąpienie okna wystawowego przezroczystym celofanem, nie daje odpowiednich rezultatów, promienie słoneczne przenikają przezeń, poza tym celofan marszczy się i zasłania szybę.

Jak dotąd markizy są koniecznością. Dopóki nie znajdą się jakieś inne sposoby zastąpienia okna, musimy znosić je cierpliwie.

Nie można jednak patrzeć obojętnie na niechlujne porozwieszane po ulicach płachty, ozdobione jeszcze często, nikt nie wie po co, brudnymi frendzlami.

Markizy takie nie tylko szpecą miasto, lecz odstrasząją od danego sklepu klientów. Również nie może przychylnie nastawić przechodnia, nisko umieszczona markiza, która zarówno strąca mu kapelusz z głowy, jak również nie pozwala zbliżyć się do wystawy, ażeby obejrzeć rozłożone na niej przedmioty! W intere-

sie więc samego Kupiectwa leży bacznie, ażeby umieszczane nad oknami wystawowymi markizy miały zawsze wygląd estetyczny i nie utrudniały przechodniom poruszania się po ulicach.

Wielkie powodzenie wystawy
„Nowoczesny Sklep Detalczny”

Otwarta niedawno w Warszawie wystawa „Nowoczesny sklep detalczny — Architektura wnętrza” cieszy się znaczną frekwen-

Zalecenie Zarządu
Koła Gałęzi Włókienniczej

Zarząd Koła Gałęzi Włókienniczej przy Stow. Kupców Polskich, uchwalił wniosek treści następującej:

„Celem zapewnienia jednakowych

warunków dla wszystkich praktykantów i praktykantów, Koło zwraca się do wszystkich swych członków z zaleceniem ustanowienia dla nich jednolitego wynagrodzenia za praktykę w sumie zł. 25 miesięcznie.

OLE STEFANI

50)

DZIEWCZYNA,

SAMOCHÓD i PIES

POWIEŚĆ

Przeładowany Eugeniusz Bałuckiego

Janet Gregory spotyka w Dieppe Martę Hope, córkę Daniela, który jest podejrzany o zamordowanie ojca Janet. Spotkanie Marty Hope zrobiło na Janet ogromne wrażenie.

— Czarująco pani wygląda z tym psem — powiedział, wyjmując papierosa i ukazując w uśmiechu dwa rzędy równych białych zębów.

— Tak! — ucieła.

W jednej chwili zgasło beztrioskie wesołe uspo-

sobienie. Podniosła się z zamiarem odejścia.

— Wolno pani towarzyszyć?

Zawahała się.

Spostrzegł to i dodał:

— Pani Violet znowu się położyła.

Uczuła się mocno dotknięta. Odrzuciła włosy z czoła i powiedziała:

— Dziękuję bardzo, chciałabym sama pobiegać trochę! — i pomknęła z Tarką w głąb parku.

Gdy była pewna, że Cranbourne już nie może jej widzieć, zatrzymała się, by zaczerpnąć tchu.

— Nie rozumiem! — myślała. — Zdawało się, tak dobrze wychowany, a przecież to był szczyt nietaktu! I uśmiechał się tak głupio, jak ci panowie na reklamach mydła do golenia...! Tylko dlatego może ze mną pospacerować, że Violet znowu się położyła!... Dziękuję za łaskę, panie majorze Cranbourne.

Nagle wyrósł przed nią jak spod ziemi Lytton Praycott. W prawej ręce miał grubą, obrzydliwą łagę, którą się podpierał.

— Mam nadzieję, że śniadanie pani smakowało — powiedział patrząc na nią niewinnie swoimi jasnoniebieskimi oczami.

Wściekłość ogarnęła dziewczynę.

— Lepiej milczeć, niż pleść takie głupstwa! — zawołała porywczo.

Łaga wyslizgnęła mu się z dłoni i upadła na ścieżkę.

— Jak...? — zapytał przeciągle.

Janet zawstydzona się trochę.

— Przepraszam, ale chyba pan widzi, że jestem zła jak sto diabłów! — wyrecytowała jednym tchem i chciała go wyminąć.

— Miałem pani zadać parę pytań — podjął Amerykanin. — Czy wolno panią odprowadzić kawalek?

— Oj, nie! — zachnęła się i uczuła, że ją znów ogarnia gniew. — W tym parku zrobił się w ogóle taki tłok, że nie można przejść spokojnie. Nie, dziękuję, wolę być sama!

Nadbiegł Tarka, lecz zatrzymał się, gdy spostrzegł wroga i zaczął się zbliżać powoli, warcząc i szczerząc zęby.

Amerykanin źle zrozumiał zachowanie się psa.

— O, widzi pani? — zawołał. — Ona już nie szczeka, ta Tarka. Widocznie zaczyna się do mnie przyzwyczajać!

— Tyle razy mówiłam panu, że to jest on! Więc teraz dodam jeszcze, że on pana nienawidzi!

Pomknęła w boczną aleję. Na potwierdzenie tych słów, Tarka obszczał wroga i w szalonych skokach popędził za swoją panią.

Lytton Praycott patrzył za nimi osłupiałym wzrokiem, potem uśmiech oświetlił powoli jego ogorzałą twarz. Podniósł łagę i w zamyśleniu powędrował do domu.

(D. c. n.).

Zapewnić decydujący wpływ Polaków! Rewoltę w Anglii

Sejm o samorządzie rzemieślniczym Zasady uchwalonej reformy

Sejma parlamentu zbliża się ku końcowi i prawdopodobnie będzie zamknięta w przyszłym tygodniu po zatwierdzeniu ustawy, którą rząd przesiał jęzorem do Sejmu.

Najważniejszą z nich jest ustawa o stanie wojennym, która postanawia m. in.:

Zarządzenie stanu wojennego pociąga za sobą z niocy samego prawa zawieszenie swobód obywatelskich. Internowanie i konfinowanie można zarządzić na czas trwania stanu wojennego lub krótszy. Internowanie i konfinowanie do 3 miesięcy zarządza powiatowa władza administracji ogólnej, na okres zaś dłuższy władza wojewódzka. Przekazanie władzom wojskowym funkcji uprawnień cywilnych władz administracyjnych następuje w drodze zarządzenia ministrów spraw wewnętrznych i spraw wojskowych.

Na obszarze objętym stanem wojennym Rada Ministrów może zawsze wprowadzić postępowanie doraźne przed sądami powszechnymi. Rząd korzystając z uprawnień nadanych ustawą stosuje się do postulatów naczelnego wodza.

Na wtorkowym posiedzeniu sejm przedłożenia rządowe odesłano do poszczególnych komisji.

UKŁAD PŁATNICZY Z FRANCJĄ

Z kolei uchwalono bez dyskusji

ratyfikację układu handlowego z Francją. Układ ten gwarantuje Francji transfer wszystkich sum należących się za wóz towarów francuskich do Polski. Ogólna wartość przywozu francuskiego nie przekroczy 80 proc. wartości wywozu polskiego do Francji. rząd polski zapewnia transfer bieżących płatności tylko w granicach wpływów dewizowych. Uposażenia obywateli francuskich zatrudnionych w Polsce będą transferowane po potrąceniu podatków i świadczeń.

PRACA ZAMIAST GRZYWNY

Bez dyskusji uchwalono ustawę o wykonaniu pracy na rachunek grzywny. Ustawa określa jako najniższy wymiar czasu pracy jeden dzień, a najwyższy 3 miesiące. Od pracy może się skazywać uwolnić w każdym czasie przez złożenie kwoty pieniężnej przypadającej do uiszczenia.

USTAWA O ADOPTOWANIU DZIECI OPUSZCZONYCH

Po krótkiej dyskusji przyjęto ważną ustawę o adoptowaniu dzieci opuszczonych.

Słuszny jest, żeby tylko rzemieślnik, należący do cechów brał udział w wyborach, bo ten, który nie należy do organizacji i nie płaci składek nie powinien korzystać z dobrodziejstw jakie daje organizacja.

Jedynym brakiem ustawy, jest nieprzyznanie prawa biernego czeladnikom. Szczególnie na terenie ziem za-

chodnich organizacje czeladnicze są bardzo rozwinięte. P. Jóźwiak wyraża nadzieję, że minister skorzysta szeroko ze swoich uprawnień i powoła czeladników na radców.

Ustawę uchwalono. Termin następnego posiedzenia nie został wyznaczony.

chcieli wywołać skrajni labourzyści jako protest przeciw służbie wojskowej

LONDYN, 30. 5. Podczas kongresu „Labour Party“, odbywającego się w miejscowości nadmorskiej Southport, trzy najbardziej radykalne okręgi socjalistyczne wielkiego Londynu, a mianowicie okręgi Hammersmith oraz obydwie okręgi St. Pancrace, w których silne są wpływy skrajnych elementów partii, przedstawiły kongresowi wniosek, aby partia prze-

ciwstawiła się czynnie przymusowi służby wojskowej.

Wniosek został olbrzymią, przytłaczającą, większością odrzucony. Za wnioskiem wypowiedzieli się delegaci przedstawiający tylko 286 tys. członków partii, przeciwko wnioskowi wypowiedzieli się delegaci reprezentujący 1.670 tys. członków partii.

Nie ukrócono działalności macielałki pokoju

Słuszna odprawa dla senatu gdańskiego

Odrzucenie niepoważnych demonstracyjnych żądań

GDAŃSK, 30. 5. Komisarz Generalny R. P. minister Chodacki wystosował do Prezydenta Senatu Greisera pismo, w którym

stwierdza, że pełną odpowiedzialność za wypadki w Kalthof ponoszą władze gdańskie, które pomimo kilkakrotnej interwencji Ko-

misarza Generalnego nie przedsięwzięły żadnych kroków dla zapobieżenia przestępczej działalności macielałki i porządku pu-

blicznego i zapewnienia bezpieczeństwa urzędnikom polskim na terenie Wolnego Miasta.

Rząd Polski nie dopatruje się żadnych uchybień ze strony urzędników polskich pp. Perkowskiego, Świdry i dr. Schillera i stwierdza, że do jego wyłącznej decyzji należy ocena, czy pewni urzędnicy polscy w Gdańsku powinni być stąd odwołani, czy też nie.

Rząd Polski nie może dopuścić, by Senat miał w tej mierze formułować jakiegokolwiek żądania. Jeśli Senat istotnie gotów jest do usunięcia naprężenia, Komisarz Generalny gotów jest przystąpić do wspólnego omówienia z Senatem środków i kroków, któreby się przyczyniły do udrożnienia wywołanej atmosfery i zapewniły by możliwość normalnej pracy urzędnikom polskim na terenie Wolnego Miasta oraz poprawę stosunków między tymi urzędnikami a władzami gdańskimi.

PODRÓŻUJ SAMOLETEM

Reforma samorządu rzemieślniczego Ustawa o izbach rzemieślniczych

Obszerną dyskusję wywołał projekt ustawy nowelizującej rozporządzenie o Izbach Rzemieślniczych. Projekt ten likwiduje dotychczasową powszechność wyborów do Izb Rzemieślniczych, a przesuwca cały ciężar wyborów na cechy i inne organizacje rzemieślnicze, dając w ten sposób zorganizowanym i uświadomionym jednostkom wpływ na samorząd rzemieślniczy. Uprawnionym do głosowania jest obywatel polski w wieku od lat 24, prowadzący samodzielnie rzemiosło lub posiadający koncesję na prowadzenie przedsięwzięcia i będący członkiem cechu. Wybranym do Izby Rzemieślniczej może być tylko samodziśny rzemieślnik w wieku od lat 30, mający tytuł mistrza i prawo kształcenia uczniów.

Poza tym zarząd Zw. Izb Rzemieślniczych, który dotychczas pochodził z nominacji ministra przemysłu i handlu, będzie obecnie wybierany przez radę zwią-

ku. Zmiany te realizują postulaty dawno wysuwane przez rzemiosło.

Przemówienie min. Romana

W dyskusji pierwszy zabrał głos minister przemysłu i handlu p. Roman, który po omówieniu poszczególnych postanowień ustawy m. in. oświadczył:

Projekt ustawy stwarza ramy, które rzemieślnicy wypełnią treścią życia. Zaznaczyć muszę, że udzielić im trzeba pewnego moralnego kredytu, ponieważ dotychczas w licznych wypadkach władze samorządu rzemieślniczego, jak również funkcjonariusze tego samorządu całkowicie zawiedli pokładane w nich nadzieje. Były poważne wypadki, których obecnie wspominać nie chcę. Dzięki nowej ustawie ma ulec wzmożeniu czynnik kontroli społecznej, nie osłabiając czynnik kontroli urzędowej. Myślę, że najbliższe lata pokażą, iż koncepcja samorządu rzemieślniczego wytrzyma próbę życia.

Dlaczego policja biła studentów? „Z okien strzelano“ — oświadczył premier Odpowiedź na interpelację w sprawie zajęć lwowskich

P. Prezes Rady Ministrów przesłał do Sejmu odpowiedź na interpelację pos. Rudnickiego w sprawie ciężkiego pobicia przez policję państwową w nocy z 10 na 11 marca r. b. studentów Politechniki Lwowskiej, mieszkańców II Domu Techników oraz uszkodzenia, względnie zniszczenia wewnętrznych urządzeń domu i prywatnego mienia studentów.

W odpowiedzi tej p. Premier stwierdza, że jak wynika z przeprowadzonych dochodów wypadki zostały przedstawione przez interpelantów w sposób niezgodny z rzeczywistością. Mieszkańcy domu obrzucali policjantów kamieniami, cegłami i t. d., a z okien domu oddano około 20 strzałów. Obie klatki schodowe zostały zabarykadowane do wysokości I piętra łózkami i ławkami.

Ponieważ bramy mimo wezwań nie zostały otwarte wrzucono do wnętrza domu granaty łzawiące. Ponownie użyto ich przy usuniwaniu barykad ustawionych na skrzyżowaniach korytarzy.

Wobec stawiania oporu przez mieszkańców domu policjanci musieli w stosunku do poszczególnych osób użyć siły fizycznej dla przełamania oporu bądź dla obrony własnej posłu-

gując się pałkami gumowymi zgodnie z obowiązującymi przepisami.

O gwałtowności stawianego oporu agresywności niektórych mieszkańców II Domu Techników świadczy fakt, że w czasie rewizji trzech policjantów zostało rannych, czterech ciężko kontuzjowanych, a kilkunastu pobitych.

Telefon został wyłączony przed rozpoczęciem rewizji na polecenie prokuratora zgodnie z przyjętą w tych wypadkach praktyką.

Przeznaczone dla rektora Politech-

nicznej zawiadomienie o decyzji dokonania rewizji prokurator wysłał przed rozpoczęciem rewizji, doręczono je rektorowi w ciągu godziny. W tym stanie sprawy uznając, że działanie organów, które przeprowadziły rewizję, było w zupełności zgodne z obowiązującymi przepisami, że zarzuty interpelantów nie zostały w najmniejszym stopniu potwierdzone, p. Premier nie znajduje podstaw do pociągania kogokolwiek do odpowiedzialności służbowej i uważa za zbędne wydawanie specjalnych zarządzeń.

3/4 mandatów dla partii rządowej Znaczenie sukces narodowych socjalistów Wyniki wyborów na Węgrzech

BUDAPESZT, 30. 5. Według dotychczasowych obliczeń wybory do parlamentu przyniosły następujące wyniki: Rządowa partia zwycięskiego 172 mandaty, opozycja prawicowa 41 mandatów, inne partie opozycyjne 23 mandaty. Co do 24 pozostałych mandatów wyniki są jeszcze nieznane.

Z półrocznej opozycji prawicowej narodowo - socjalistyczna partia Krzyżów Strzelczyńskich otrzymała 25 mandatów. Pozostałe zaś frakcje narodowo - socjalistyczne 16 mandatów. Dotkliwą klęskę w obecnych wyborach poniosła partia drobnych rolników Eckharta, uzyskując tylko 9 mandatów wobec dotychczasowych 25 oraz partia socjalistyczna uzyskując 5 mandatów wobec dotychczasowych 11.

Zadnego mandatu nie uzyskała grupa t. zw. dysydentów, którzy

swego czasu wystąpili z partii rządowej.

Opozycja prawicowa przez zdobycie 41 mandatów odniosła znaczny sukces. Wynik ten przeszedł oczekiwania samych partii narodowo-socjalistycznych, które spodziewały się uzyskać najwyżej 30 mandatów. Wynik ten jest w tutejszych kołach politycznych żywo komentowany. Niemniej jednak wobec uzyskania przynajmniej większości przez partię rządową, która uzyskała 3/4 ogólnej ilości mandatów, tutejsze koła poli-

tyczne nie dopatrują się większego znaczenia w sukcesie narodowych socjalistów.

W kołach tych podkreśla się, że choćby nawet 20 do 30 sympatyków narodowego - socjalizmu wystąpiło z czasem z partii rządowej i tak rozporządzać ona będzie znaczną większością, tymbarziej zwarta, że trzon partii rządowej składa się raczej z elementu zacownawczego oraz z ludzi oddanych premierowi Telekiemu.

Autokar z pasażerami spadł z wysokości 50 metrów

SAINT, ETIENNE, 30. 5. Autocar uderzony przez jadące z tyłu auto runął do wąwozu z wysokości 50-ciu metrów. 29 pasażerów autocaru odniosło mniej lub więcej ciężkie rany.

Druga katastrofa wydarzyła

się wczoraj w pobliżu Metz, w miejscowości Notre - Dame de Bonne Fontaine, gdzie autocar wiozący pielgrzymkę wjechał w środek procesji. Jedna osoba została zabita, a 10 odniosło rany, w tym cztery osoby ciężkie.

Przed ostateczną odpowiedzią Z.S.R.R. Ambasadorowie konferują

LONDYN, 30. 5. Ambasador Majski odbył dziś w Foreign Of-

fice rozmowę ze stałym podsekretarzem stanu sir Lancelot Oliphant, zastępcą sir nieobecnego sir Aleksandra Codagana. Min. Halifax, bawiący obecnie w swej posiadłości w Yorkshire powraca do Londynu prawdopodobnie dopiero pojutrze.

PARYŻ, 30. 5. Minister spraw zagranicznych Bonnet przyjął w późnych godzinach po południowych ambasadora ZSRR Surica. Koła miarodajne nie udzielają żadnych wyjaśnień

Zakaz pielgrzymki polskiej do miejscowości Sw. Wojciecha

W niedzielę 21 maja miała się odbyć tradycyjna już od 5 lat polska pielgrzymka z Gdańska, od kościoła Chrystusa Króla, do miejscowości Sw. Wojciecha (St. Albrecht) pod Gdańskiem, gdzie św. Wojciech nauczał. Do tej miejscowości pielgrzymkowej

odbywają się bez przeszkód także pielgrzymki niemieckie, a polskie dotąd nie napotykały na przeszkody i odbywały się w zupełnym spokoju. Obecnie władze gdańskie zakazały Polakom pielgrzymki do miejscowości św. Wojciecha.

Ozon przeciwko wicepremierowi Oddłużenie rolnicze między niebem a ziemią

Duże zainteresowanie na terenie parlamentarnym budzi spór, jaki się toczy dookoła wniosonego przez pos. Ręczkowskiego, a podpisanego przez wszystkich niemal posłów Ogniu projektu ustawy o oddłużeniu rolnictwa. Projekt ten został odesłany przez komisję rolną do podkomisji, która odbyła już wiele posiedzeń. Rząd jest tej ustawie przeciwny. Posłowie rolnicy z Ozonu wysuwają konieczność przeprowadzenia ustawy.

Spór osiągnął szczytowy punkt na wtorkowym posiedzeniu podkomisji. Nie mogąc dojść do poroz-

umienia posiedzenie przerwano. Przypuszczano, że ustawę uda się przeformować w t. zw. trybie przyspieszonym t. zn., że względu na upływający w czerwcu termin moratorium dla rolnictwa, że w ciągu paru godzin uchwali ją podkomisja następnie komisja rolna a następnie uzupełni ją porządek dzień w wtorkowego posiedzenia, po czym w środę przejdzie ona już do Senatu.

Nadzieje te zawiodły, do porozumienia nie doszło, następne posiedzenie podkomisji odbył się ma we środę, komisji rolnej we czwar-

tek i możliwe, że ostatecznie w piątek sprawa ta przyjdzie pod obrady plenarnego posiedzenia Sejmu.

O decydujący wpływ elementu polskiego

Ustawa napotkała jedynie na sprzeciw posłów żydowskich, inni natomiast podnosili jej dodatnie strony, przynajmniej tylko, że robiona była zbyt pośpiesznie.

Stwierdzono, że ma ona doniosłe znaczenie dla polskiego chrześcijańskiego rzemiosła.

P. Barański zwrócił się do ministra przemysłu i handlu z apelem,

aby wykorzystał uprawnienia, jakie uzyskał przez ustawę w tym kierunku, aby w organizacjach rzemieślniczych decydujący wpływ miał element czysto polski (oklaski). Samorząd jest częścią administracji państwowej i jako taki winien być czynnikami wsłodziwymi z władzami w duchu polskiej racji stanu (oklaski). Koniecznym jest zapewnienie dopływu do tego samorządu elementu rdzennego polskiego, szczególnie ze wsi.

Wyrażono z kilku stron nadzieję, że w ślad za ustawą uregulowane będą także inne problemy, jak np. sprawa chłopiństwa.

P. Jóźwiak wskazał, iż dodatnią stroną ustawy jest

wprowadzenie grupy społecznej, po rolnictwie najbliższej, w ramy organizacyjne, w których będzie mogła żyć. Dotychczasowe przepisy zawiodły przede wszystkim w dziedzinie kształcenia młodych rzemieślników

Czas odnowić prenumeratę na II kwartał i miesiąc CZERWIEC
--

REDAKCJA: Warszawa Al. Jerozolimskie 121. Telefon 566 62 (sekretariat 666-99 (ogólny))
ADMINISTRACJA: Warszawa Nowy Świat 15 m 1 - 1 piętro. Zarząd i Dział Ogłoszeń tel. 224-40. Kierownictwo biura kasa ochotniczo 424-30. Prenumerata tel. 309-32. Konto rozrachunkowe Nr 2. Konto P. K. O. Nr 23.400
 Skrytka Pocztowa 145. Adres telegraficzny ABC Warszawa Oddział Praski Administracji Białostocka 20 tel. 100505 czynny godz. 1-20
PRZEDSTAWICIELSTWA: Łódź Piotrkowska 32 tel. 278-44. Biuro czynne w godz. 9-19. Poznań 27 Grudnia 2, Włocławek - Cyganki 34, tel. 135. Kalisz - Rzeźnicza 4 tel. 477. Katowice - ul. Starowiejska 3
PRENUMERATA: miesięczna 27, półroczna 120, roczna 230 (z przesyłką pocztową). Wskazywanie na adresach 230 miesięcznie: wydania B wraz z premią 2, 230 miesięcznie. Za granicą 21.00. Wyd. B (z premią książkową) 5.50. Za zwrot nadesłanych 9 nie zamówionych rekwizytów redakcja nie odpowiada

Ceny ogłoszeń: za miejsce wysokości 1 milimetr przez szerokość jednej szpalty (na wszystkich stronach po 6 szpalty): na 1-iej stronie - 1 zł., w tekście (wśród artykułów) 80 gr., w reklamach (wśród ogłoszeń) - 60 gr., na ostatniej stronie - 70 gr. W dodatku niedzielny 70 gr. Notatki reklamowe - 1 zł. Nekrologi 30 gr. Komunikaty i wyjaśnienia - 1.50 zł., opisy specjalne - 3 zł., lekarskie 30 gr. Drobne po 20 gr. za wyraz, duże litery w ogłoszeniach „drobnych“ liczy się za oddzielne wyrazy. Tłusty druk - podwójnie. Notatki reklamowe oznacza się cyfrą (N), a komunikaty - wyjaśnienia cyfrą (K). Za terminy druku ogłoszeń Administracja nie odpowiada

Dział ogłoszeń: Nowy Świat 15 m 1, 1 piętro. Biuro czynne od godz. 9 rano do 4 po poł. Tel. 224-40

Redaktorzy działów: Jan Koralec - publicystyka polityczna, Jan Wyszyński - dział zagraniczny, informacje polityczne i sprawozdania sądowe, Antoni Szperlich - dział gospodarczy i miejski, Stanisław Włodek - informacje i depesze nocne, Andrzej Piódowski - dział propagandowy sportowy i akademicki, Witold Domański - dział kulturalny, Stanisław Ciecierski - kierownik działu ogłoszeń.